

Hz.Ahmed birçok yerde kendisine muhalif ve düşman olan hocaları ruhanî bir yarışmaya davet etmiş ve birçok konuda onlara meydan okumuştur. Otuz civarında Arapça Kitap yazmış olan Hz.Ahmed, Allah'ın kendisine bir gecede Arapça kelimelerinin kırk bin ana kaynağını öğrettiğini ileri sürmüştür. Otuz civarında Arapça kitap yazan Hz.Ahmed ister Arap olsun isterse Acem, hiçbir hocanın kendisiyle Arapça'yı iyi bilme ve Arapça belagatı konusunda yarışamayacağını iddia etmiştir. O, gerçek ve tam bir müminin alametlerini şöyle sıralamıştır:

A- Allah tarafından kendisine müjdeler verilir.

B- Umur-i gaybiye yani sonradan gerçekleşecek olan hadiseler hakkında kendisine önceden bilgi verilir.

C- Allah'a ettiği dualar başka herkesten daha ziyade kabul edilir.

D- Kuran-ı Kerim'in yeni manaları, ince ve latif noktalar kendisine öğretilir.

Bu alametleri sıraladıktan sonra o, muhaliflerine şöyle meydan okumuştur:“Bundan daha açık ve kolay başka hiçbir ruhanî yol yoktur. Ben bu yarışmada yenilirim, yalancı olduğumu kendim ilân ederim ve Allah tarafından olmadığımı duyururum.”[1] Hz.Ahmed başka bir kitabında şöyle demiştir:Allah'ın benim vasıtamla gösterdiği gayb haberleri bakımından benimle yarışabilirsiniz, yahut ettiğim duaların Allah tarafından kabul edilme konusunda benimle yarışa girebilirsiniz, veyahut ta güzel Arapça yazı yazmakta benimle başa çıkabilirsiniz ya da gösterdiğim İlâhî kerametler konusunda benimle yarışabilirsiniz, o zaman ben yalancıyım demektir.”[2]Hz.Ahmed Encam-i Atham adlı eserinde kendisine muhalif olan hocalara ilmî ve ruhanî bir yarışmaya davet etmiş ve şöyle demiştir:

1- “Eğer hocalardan birisi Arapça retoriği (fesahat ve belagat) bakımından kitabıma nazire yazmak isterse o, küçük düşecektir.”

2- “Bana muhalif olanlar Kuran-ı Kerim'in herhangi bir suresinin karşılıklı tefsirini yazsınlar. Eğer

İlahî gerçekleri ve marifet noktalarını açıklamak konusunda ben acık bir şekilde üstün çıkmazsam o zaman yine ben yalancıyım.”

3- “Bana muhalif olan hocalardan birisi bir yıl kadar benimle birlikte kalsın. Bu asırda eğer insan gücünün üstünde bir keramet benden zuhur etmezse ben yine yalancıyım.”

4- “Meşhur muhaliflerimden bazıları bir yıl içinde olağanüstü bir keramet gördükleri takdirde tövbe edeceklerinde dair bir bildiri yayınlasınlar. Eğer bu müddet esnasında insan gücünün yetmeyeceği bir keramet göstermezsem yalancı olduğumu kabul ederim.”

5- “Meşhur muhaliflerim benimle mübahahele (lanetleşme) yapsınlar. Eğer bu mübahaleden sonra onlardan bir tanesi bile benim bedduamdan kurtulursa ben yalancı olduğumu kabul ederim.”

6- “Benimle ve benim cemaatimle yedi yıl için barış yapsınlar. Bize kafir deyip bizi yalanlamak ve sövmekten vazgeçsinler. Eğer bu yedi yıl esnasında Allah'ın yardımıyla benim vasıtamla İslâm lehinde açık kerametler belirlenmezse; yalancı ve batıl dinlere benim vasıtamla bir ölüm gelmezse; İslâmiyet'in üstün olduğunu kanıtlayan ve inanların bu dine girmelerini sağlayan bir mucize belirlenmezse; Hıristiyanlığın yalancı ilahları da fena olmazsa ve dünya yeni bir renge girmezse, Allah adına yenim ederim ki ben bu durumda kendimi bir yalancı addederim.”[3]

Yine başka bir eserinde Hz.Ahmed Allah'a olan güveninin sarsılmaz olduğunu, Rabbi'nin hiçbir zaman kendisini yardımsız bırakmayacağını ileri sürmüş ve dinden çıkmış olduğunu ileri sürenlere şöyle demiştir:“Eğer erkekleriniz ve kadınlarınız; gençleriniz ve yaşlılarınız; küçükleriniz ve büyükleriniz hep birlikte benim helâk olamam için dualar etseler, hatta secdeler etmekten burunları çürüse ve elleri sakat kalsa bile yine de Allah duanızı asla kabul etmeyecek ve işini tamamlamadan durmayacaktır. Eğer insanlardan hiçbiri benimle birlikte olmazsa bile Allah'ın melekleri benimle birlikte olacaklardır. Eğer siz şehadeti gizlerseniz, taşların benim hakkımda şehadet etmeleri mühtemeldir. Canlarınıza zulüm etmeyiniz. Yalancıların çehreleri başka türdür; doğru olanları ise başka..... Kesin biliniz ki ben ne mevsimsiz geldim, ne de mevsimsiz gideceğim. Allah ile savaşmayınız Beni mahvedebilmek sizin kârınız değildir.”[4]

-----

[1] Asumanî Faysala; Ruhanî Hazain; c.4; s.330

[2] Tuhfe-i Gaznaviye; Ruhanî Hazain; c.15; s.543

[3] Encam-i Atham; Ruhani Hazain; c.11; s.304-319

[4] Erbein No.3; Ruhanî Hazain; c.17; s.400-401